

ÜRES A FÉSZEK

Messze tájról mosolygott a
Tavasz tündérmirálynéja,
Elcsalta a madarakat:
Erdő, mező, liget néma.

Kelet berkét, dél szigetjét
Fölveri a csengő ének...
Szárnyas dala ott száll égbe
Pacsirtának, pintyőkének.

Hát a füttyös sárgarigó
Hol füttyörész vígan vajon?
Valami szép verőfényes,
Virágfürtös, ingó gallyon.

Eresz alatt, fán, bokorban
Itthon mennyi üres fészek!
Belesüvölt az őszi szél:
Most már majd én füttyörészek!